

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0529 van 17 december 2012
in de zaak 1112/0584/SA/1/0524

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Nicky VAN LAEKEN
kantoor houdende te 9150 Kruibeke, Bazelstraat 303-305
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging ter griffie op 30 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 februari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren van 19 september 2011 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een paardenstal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 12 september 2012 met nummer S/2012/0191 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering, die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 12 september 2012 toegewezen aan de eerste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 december 2012, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Veronique PRINS, die loco advocaat Nicky VAN LAEKEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Bram DESMET, die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer █████ verzoekt met een aangetekende brief van 24 mei 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 5 juni 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 30 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“bouwen van een paardenstal”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'St. Niklaas-Lokeren', gelegen in woongebied met landelijk karakter en agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert voorwaardelijk gunstig op 19 juli 2011.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren verleent op 19 september 2011 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Functionele inpasbaarheid

Het betreft een perceel weiland dat gebruikt wordt als weiland voor enkele paarden van de aanpalende eigenaar. De aanvraag strookt met de voorwaarden gesteld in de omzendbrief RO 2002/01.

Mobiliteitsimpact

In alle redelijkheid dient te worden verondersteld dat de impact op de mobiliteit in de omgeving beperkt blijft.

Ruimtegebruik

De ruimte wordt zo zuinig mogelijk gebruikt. Het aangevraagde project wordt zodanig ingeplant dat het ruimtebeslag zoveel mogelijk beperkt blijft. De paardenstal wordt tegen de bestaande loods van aanvrager ingeplant.

Bouwdichtheid

De ruimtelijke draagkracht van de omgeving wordt door de aanvraag niet overschreden.

Visueel-vormelijke elementen

Het project voorziet een gebouw met een maximale oppervlakte van 120 m². Het gebouw wordt afgewerkt met een zadeldak met een dakhelling van 5°. De voorziene kroonlijsthoogte bedraagt maximaal 3,18 meter. Door dit gabarit wordt het ontwerp voldoende in de omgeving ingeplant.

Schaal

Uit het voorgaande blijkt dat het ontwerp niet afwijkt van de schaal van de omgeving.

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 9 november 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 januari 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 17 januari 2012 beslist de verwerende partij op 2 februari 2012 als volgt om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

De juridische aspecten

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan aangezien appellant louter recreatief paarden houdt.

Echter kan een stalling voor weidedieren worden gedoogd in agrarisch gebied aangezien weidedieren een onlosmakelijke relatie hebben met de weilanden waarop stallen komen.

De goede ruimtelijke ordening

De aanvrager is een paardenhouder, in het bezit van 4 paarden, niet verbonden aan een beroepslandbouwbedrijf. De weidedieren moeten ter plaatse of in de onmiddellijke omgeving van de stalling over voldoende graasweide kunnen beschikken, waarbij als richtnorm voor grote weidedieren zoals paarden 1000 tot 2500m² per dier met een maximum van 4 weidedieren per ha wordt gehanteerd. Appellant beschikt over 0,75ha weide aansluitend op de bouwplaats en circa 1,7ha verder weg in Stekene. De totale oppervlakte van de weiden bedraagt 2,45ha, wat voldoende is om er 4 paarden te plaatsen.

De omvang van de stalling moet in verhouding staan tot de aard en het aantal weidedieren waarvoor hij bestemd is. Er dient uitgegaan te worden van 10m² à 15m² stallingsoppervlakte per paard en van 5m² à 15m² voederberging (stro + hooi) per dier.

De stal voldoet aan deze normen: de stalling heeft een totale oppervlakte van 120m².

Gelet op de oppervlakte van het gebouw en de gebruikte materialen (metalen skelet en algemene funderingsplaat in beton) dient het gebouw aanzien als een permanente stalling. Permanente stallingen dienen in principe opgericht te worden op de woonkavel bij de woning van de aanvrager.

De stal wordt aangebouwd tegen de achtergevel van de bestaande garage/loods gelegen achter de woning van de aanvrager en sluit aldus aan bij de huiskavel.

Het argument van appellant dat de weide heden wordt gebruikt als opslagplaats voor voertuigen en materiaal en de stal ook de functie van werkplaats en garage zal krijgen, is een vermoeden. Het is aan de gemeente een correct handhavingsbeleid te voeren en op te treden indien een bouwovertreiding wordt begaan.

Het afsluiten van de overweg is geen argument van stedenbouwkundige aard, doch een burgerrechtelijke aangelegenheid. Gelet op de bepalingen van art. 4.2.22. §1 van de vco hebben vergunningen een zakelijk karakter en worden zij verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten. Dit element kan bijgevolg niet determinerend zijn voor deze aanvraag.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarde van het plaatsen van een regenwaterput van 7500 liter met hergebruik.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid met betrekking tot de betaling van het rolrecht door de tweede verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomenende partij werpt op dat uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat slechts één van de verzoekende partijen het rolrecht heeft betaald, zodat het verzoekschrift minstens voor één van de verzoekende partijen onontvankelijk is.

De verzoekende partijen repliceren in hun wederantwoordnota dat zij als één verzoekende partij moeten worden beschouwd en slechts eenmaal rolrecht hebben betaald omdat zij dezelfde belangen hebben, met elkaar gehuwd zijn en beiden onverdeeld eigenaar zijn van de grond waarop een erfdienstbaarheid is gevestigd, waardoor zij bijkomende hinder en overlast zullen ondervinden van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

Volgens artikel 4.8.18, eerste lid VCRO is elke verzoekende partij een rolrecht verschuldigd en dit geldt ook wanneer verzoekende partijen dezelfde belangen hebben, met elkaar gehuwd zijn en/of beiden onverdeeld eigenaar zijn van de grond waarop een erfdienstbaarheid is gevestigd, waardoor zij bijkomende hinder en overlast zullen ondervinden van de bestreden beslissing.

Wanneer niet alle verzoekende partijen het verschuldigde rolrecht betalen, veronderstelt de Raad, bij gebreke van bewijs van het tegendeel, dat het rolrecht betaald is door de als eerste(n) in het verzoekschrift vermelde partij(en).

In casu betekent dit dat de tweede verzoekende partij het rolrecht niet (tijdig) betaald heeft.

Artikel 4.8.18, vierde lid VCRO bepaalt dat indien het bedrag van het rolrecht niet binnen de erin vermelde termijn gestort is, het beroep niet-ontvankelijk wordt verklaard en dat de niet tijdige betaling niet geregulariseerd kan worden.

Omwille van het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, heeft de tweede verzoekende partij de mogelijkheid mondeling de redenen van de niet-tijdige betaling van het rolrecht toe te lichten en te verduidelijken waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

De Raad oordeelt dat de door de tweede verzoekende partij aangevoerde redenen om de niet-betaling van het verschuldigde rolrecht te verantwoorden (dezelfde belangen hebben als de eerste verzoekende partij, met wie ze gehuwd is en met wie ze samen onverdeeld eigenaar is

van de grond waarop een erfdienstbaarheid is gevestigd, waardoor zij bijkomende hinder en overlast zal ondervinden van de bestreden beslissing), geen overmacht of onoverwinnelijke dwaling uitmaken, zodat het door de tweede verzoekende partij ingestelde beroep onontvankelijk is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de bijkomend neergelegde stavingstukken van de tussenkomenende partij

Op de openbare terechtzitting van 3 december 2012 vraagt de tussenkomenende partij rekening te houden met de bijkomende stavingstukken, die zij op 30 november 2012 per e-mail en per beveiligde zending aan de Raad bezorgd heeft.

Krachtens artikel 4.8.20 en 4.8.22 VCRO weert de Raad echter alle bijkomende documenten, die buiten de voorgeschreven termijnen worden ingediend of op de terechtzitting worden neergelegd, uit de debatten.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

1.

In het schorsingsarrest van 12 september 2012 met nummer S/2012/0191 heeft de Raad de eventuele laattijdigheid van het beroep ambtshalve opgeworpen.

2.

In haar wederantwoordnota wijst de eerste verzoekende partij op artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO, dat bepaalt dat de beroepstermijn van 45 dagen ingaat “de dag na deze van de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen” dan deze vermeld in artikel 4.8.16, §2, 1°, a) VCRO.

De eerste verzoekende partij stelt dat de mededeling dat een vergunning is verleend op 14 februari 2012 werd aangeplakt, zodat zij er redelijkerwijs kon en mocht van uitgaan dat dit de enige aanvangsdatum was voor de termijn om bij de Raad beroep in te stellen.

Wanneer de Raad toch zou oordelen dat artikel 4.8.16, §2, 1°, a) VCRO van toepassing is, moet de betekening, volgens de eerste verzoekende partij, gebeuren aan de persoon zelf of zijn gevolmachtigde, bij gebreke waarvan de betekening niet rechtsgeldig is, en is het, volgens de eerste verzoekende partij, aan de partij die betekend heeft, om aan te tonen dat deze betekening rechtsgeldig gebeurd is, bij gebreke waarvan de Raad niet anders kan dan oordelen dat het verzoekschrift alleszins werd ingediend binnen de wettelijke termijn om bij de Raad beroep in te stellen.

3.

De eerste verzoekende partij heeft bij de verwerende partij administratief beroep ingesteld tegen de vergunningbeslissing van 19 september 2011 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren.

Krachtens artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO is de verwerende partij vervolgens verplicht om de bestreden beslissing met een beveiligde zending te bezorgen aan de vergunningsaanvrager (de tussenkomenende partij) en de eerste verzoekende partij, als indiener van het beroep.

Artikel 4.8.16, §2, 1°, a) VCRO moet dan ook toegepast worden voor de berekening van de vervaltermijn waarbinnen de eerste verzoekende partij bij de Raad beroep moet instellen.

Conform vaste rechtspraak van de Raad moet, voor de toepassing van artikel 4.7.23, §3 VCRO en artikel 4.8.16, §2, 1°, a) VCRO, onder betekening worden begrepen de aanbidding van de zending, die, behoudens bewijs van het tegendeel, wordt geacht te gebeuren op de dag na de datum van de poststempel van de ter post aangetekende zending. Onder aanbidding moet worden begrepen, het eigenlijk aanbieden door de postdiensten van de aangetekende zending en niet de feitelijke kennisname ervan, al dan niet op een later tijdstip, door de bestemming.

3.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing met een op vrijdag 10 februari 2012 gedateerde en ter post aangetekende zending aan de eerste verzoekende partij betekend heeft, zodat deze zending in principe op maandag 13 februari 2012 werd aangeboden bij de eerste verzoekende partij.

Alhoewel de Raad in het schorsingsarrest van 12 september 2012 de eerste verzoekende partij gevraagd heeft te bewijzen dat de aanbidding van de zending pas later gebeurd is, toont de eerste verzoekende partij dit niet aan, terwijl zij nochtans de bewijslast draagt om, na de in het schorsingsarrest van 12 september 2012 ambtshalve opgeworpen eventuele laattijdigheid van haar verzoekschrift, aan te tonen dat haar beroep als tijdig ingesteld kan worden beschouwd.

Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel neemt de Raad dus aan dat de op vrijdag 10 februari 2012 gedateerde en ter post aangetekende zending op maandag 13 februari 2012 werd aangeboden aan de eerste verzoekende partij, zodat de vervaltermijn voor de eerste verzoekende partij om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing ingaat op dinsdag 14 februari 2012 en eindigt op donderdag 29 maart 2012.

Het door de eerste verzoekende partij door neerlegging ter griffie van het inleidend verzoekschrift op 30 maart 2012 ingesteld beroep tot schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing is dan ook laattijdig en daarom onontvankelijk.

VI. KOSTEN VAN DE TUSSENKOMST

De tussenkomende partij vraagt in haar verzoekschrift tot tussenkomst de Raad om de kosten ten laste te leggen van de eerste verzoekende partij.

Artikel 4.8.26, §2 VCRO bepaalt dat het geheel van de kosten ten laste gelegd wordt van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

Anders dan het nieuwe artikel 4.8.28, §2 VCRO, zoals gewijzigd met het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, bepaalt artikel 4.8.26, §2 VCRO alleen dat de kosten bestaan uit het rolrecht, zoals vermeld in artikel 4.8.18 VCRO, en uit het getuigengeld. De kosten van de tussenkomst vallen er niet onder en kunnen dus niet ten laste gelegd worden van de eerste verzoekende partij.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep van de eerste en van de tweede verzoekende partij is onontvankelijk.
3. De Raad legt de kosten van het beroep van de eerste verzoekende partij, bepaald op 275 euro, ten laste van de eerste verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 december 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS